

III. ACTUALITATE LEGISLATIVĂ

ABSTRACT

JUDICIAL ACTUALITY

In the course of march 2015, in Romania, two regulatory acts have been published in the Official Journal, which modified the Tax code.

Also, the Law on the Legal Profession has been modified.

Another regulatory act that has been modified in the month of march is Law no. 8/1996 on copyright laws.

In closing, other regulatory acts have been adopted that modified the Romanian Classification of Occupations, Government Emergency Ordinance no. 99/2006 with regard to credit institutions and capital adequacy, the Land Law no. 18/1991, Law no. 218/2002 on the organization and functioning of the Romanian Police, the Law of the local police no. 155/2010 etc.

Modificarea Clasificării ocupațiilor din România (C.O.R.) prin Ordinul Ministerului Muncii nr. 123/2015

În M. Of. nr. 161 din 9 martie 2015, s-a publicat Ordinul ministrului muncii, familiei, protecției sociale și persoanelor vârstnice și al președintelui Institutului Național de Statistică nr. 123/123/2015 privind modificarea și completarea Clasificării ocupațiilor din România - nivel de ocupație (șase caractere), aprobată prin Ordinul ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al președintelui Institutului Național de Statistică nr. 1.832/856/2011 (M. Of. nr. 561 din 8 august 2011; cu modif. ult.)

Ordinul a fost emis în temeiul următoarelor prevederi:

- art. 14 alin. (2) din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă (M. Of. nr. 103 din 6 februarie 2002; cu modif. și compl. ult.);

- H.G. nr. 575 bis/1992 cu privire la realizarea unor nomenclatoare unitare de interes general prevăzute în concepția generală a informatizării în România;

- art. 9 și 10 din H.G. nr. 1.352/2010 privind aprobarea structurii Clasificării ocupațiilor din România - nivel grupă de bază, conform Clasificării internaționale standard a ocupațiilor - ISCO 08 (rep. M. Of. nr. 300 din 24 aprilie 2014).

Ordinul modifică și completează Clasificarea ocupațiilor din România - nivel de ocupație (șase caractere) cu noi ocupații practicate în cadrul economiei naționale. Printre aceste ocupații menționăm următoarele: ocupația de asistent de farmacie licențiat, mai multe ocupații de asistent medical (asistent medical de

farmacie, de pediatrie, generalist etc.), expert relații sociale, manager servicii private de securitate, specialist educator în penitenciare, tehnician în fizică.

De asemenea, respectivul ordin mai prevede și următoarele:

- Se modifică denumirea grupei de bază 5414 din Paznici în Lucrători în servicii private de securitate.

- Se mută ocupația agent conducător câini de serviciu din grupa de bază 5419 Lucrători în servicii de protecție neclasificați în grupele de bază anterioare în grupa de bază 5414 Lucrători în servicii private de securitate și va avea codul 541412.

- Se mută ocupația director departament securitate din grupa de bază 1330 Conducători în servicii de tehnologia informației și comunicațiilor în grupa de bază 1349 Conducători de unități de prestări servicii neclasificați în grupele de bază anterioare și va avea codul 134920.

- Se mută ocupația șef obiectiv servicii de securitate din grupa de bază 1213 Conducători în domeniul politicilor economice și al planificării în grupa de bază 5414 Lucrători în servicii private de securitate și va avea codul 541414.

- Ocupația agent de intervenție pază și ordine se redenumeste agent de securitate intervenție și va avea același cod 541406.

- Ocupația agent cu atribuții pe linia ordinii și siguranței publice în incinta arenelor sportive se redenumeste agent de securitate competiții sportive și va avea același cod 541413.

- Ocupația șef formație pază și ordine se redenumeste șef serviciu pază și va avea același cod 541405.

- Se radiază ocupația psiholog cod COR 263411.

Statutul profesiei de avocat – modificări (Hotărârea U.N.B.R. nr. 1.069/2015)

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
Statutul profesiei de avocat, adoptat prin Hotărârea U.N.B.R. nr. 64/2011	Hotărârea U.N.B.R. nr. 1.069/2015	- <i>introduce</i> : art. 180 alin. (4) și (5)

În M. Of. nr. 173 din 12 martie 2015, s-a publicat Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România (U.N.B.R.) nr. 1.069/2015 privind **completarea Statutului profesiei de avocat**, adoptat prin Hotărârea U.N.B.R. nr. 64/2011 (M. Of. nr. 898 din 19 decembrie 2011); cu modif. ult.

La adoptarea Hotărârii U.N.B.R. nr. 1.069/2015, s-au avut în vedere următoarele:

- stadiul reglementărilor privind constituirea Registrului electronic al evidenței patrimoniului de afecțatiune al avocaților, care face imposibilă aplicarea în prezent a art. 180 alin. (3) din Statutul profesiei de avocat, adoptat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România nr. 64/2011, cu modificările și completările ulterioare;

- necesitatea clarificării modalității de operare a diviziunii patrimoniale în materia profesiei de avocat până la adoptarea Regulamentului de organizare și funcționare a Registrului electronic al evidenței patrimoniului de afecțiune al avocaților;

- dezbaterile din ședința Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România referitoare la necesitatea modificării și completării Statutului profesiei de avocat.

De asemenea, respectiva hotărâre a fost emisă în temeiul prevederilor **art. 2 din Hotărârea Congresului Avocaților nr. 6/2014** privind mandatarea Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România de a îndeplini atribuțiunea prevăzută la art. 64 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 51/1995 pentru organizarea și exercitarea profesiei de avocat, republicată, cu modificările ulterioare.

Vom prezenta, în continuare, completarea adusă Statutului profesiei de avocat prin Hotărârea U.N.B.R. nr. 1.069/2015, prevăzută **la art. I, din respectiva hotărâre:**

Art. 180 alin. (4) și (5) Statutul profesiei de avocat (modificat prin Hotărârea U.N.B.R. nr. 1.069/2015)

Art. 180 alin. (1) prevede faptul că avocatul poate exercita profesia în una dintre următoarele forme:

- a) cabinet individual;
- b) cabinet asociat;
- c) societate civilă profesională;
- d) societate profesională cu răspundere limitată.

Art. 180 alin. (2) dispune faptul că în cadrul formelor de exercitare prevăzute la alin. (1) își pot exercita profesia și avocați colaboratori, în baza unui contract de colaborare, sau avocați salariați, în baza unui contract de salarizare în interiorul profesiei, potrivit prevederilor Legii și ale prezentului statut.

Potrivit art. 180 alin. (3), la constituirea formelor de exercitare a profesiei, precum și ulterior acestui moment, avocații au dreptul să stabilească patrimoniul afectat exercitării profesiei, în condițiile legii, cu respectarea procedurii reglementate de Consiliul U.N.B.R. cu privire la constituirea Registrului electronic al evidenței patrimoniului de afecțiune al avocaților. Înscrierea efectuată în registru are efecte de opozabilitate față de terți în condițiile prevăzute de lege.

Noua reglementare

La art. 180, după alin. (3) **se introduc** două noi alineate, alin. (4) și (5).

Potrivit noii reglementări, **art. 180 alin. (4)** prevede: „Dispozițiile alin. (3) privind necesitatea respectării procedurii reglementate de Consiliul U.N.B.R. și efectul de opozabilitate față de terți al înscrierii în registru devin aplicabile de la data ce se va stabili în acest scop prin hotărârea Consiliului U.N.B.R. pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Registrului electronic al evidenței patrimoniului de afecțiune al avocaților”.

De asemenea, **art. 180 alin. (5)** prevede: „Până la data stabilită de către Consiliul U.N.B.R. conform alin. (4), operarea diviziunii patrimoniale se face prin declarație înscrisă în statutul societății civile profesionale, în actul de înființare al cabinetului individual de avocat, în convenția de asociere a cabinetelor individuale de avocați, după caz, sau prin declarație separată, întocmită în formă scrisă și înregistrată la baroul din care face parte avocatul. Orice creditor al unui avocat a cărui creanță s-a născut în legătură cu profesia poate solicita baroului informații privind masa patrimonială afectată exercitării profesiei avocatului conform declarațiilor înregistrate la barou”.

Alte prevederi ale Hotărârii UNBR nr. 1.069/2015

Potrivit **art. II Hotărârea U.N.B.R. nr. 1.069/2015**, respectiva hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și pe pagina web www.unbr.ro.

Art. III Hotărârea U.N.B.R. nr. 1.069/2015 prevede faptul că respectiva hotărâre se comunică decanilor barourilor, care vor lua măsuri de încunoaștințare a avocaților, și structurilor administrative ale baroului, care vor fi însărcinate cu ținerea evidențelor pe care le implică punerea în aplicare a acesteia.

Potrivit **art. IV Hotărârea U.N.B.R. nr. 1.069/2015**, Statutul profesiei de avocat, adoptat prin Hotărârea U.N.B.R. nr. 64/2011, publicat în M. Of. nr. 898 din 19 decembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu completările aduse prin respectiva hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial dându-se textelor o nouă numerotare.

O.U.G. nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului - modificată (Legea nr. 29/2015)

Actul modificat	Actul modificador	Sumar
O.U.G. nr. 99/2006 (M. Of. nr. 1027 din 27 decembrie 2006)	Lege nr. 29/2015 (M. Of. nr. 171 din 12 martie 2015)	<p>– introduce: art. 4¹ alin. (2¹), art. 107 alin. (2¹), art. 108¹ alin. (2¹)-(2³), art. 117², art. 119¹, art. 226 alin. (3) lit. k¹), art. 229 alin. (2) lit. a¹), art. 278 alin. (3)</p> <p>– modifică: art. 108 alin. (1), art. 226 alin. (3) lit. d), art. 226 alin. (3) lit. d), art. 228 alin. (1) partea introductivă, art. 229¹ partea introductivă, art. 233 alin. (2), art. 406, art. 410</p>

În M. Of. nr. 171 din 12 martie 2015, s-a publicat Legea nr. 29/2015 pentru aprobarea O.U.G. nr. 113/2013 privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea și completarea **O.U.G. nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului** (M. Of. nr. 1027 din 27 decembrie 2006).

Vom prezenta, în continuare, modificările aduse O.U.G. nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului prin Legea nr. 29/2015:

Art. 4¹ alin. (2¹) O.U.G. nr. 99/2006 (modificată prin Legea nr. 29/2015)

Noua reglementare

La art. 4¹, după alin. (2), **se introduce** un nou alineat, alin. (2¹).

Potrivit noii reglementări, **art. 4¹ alin. (2¹)** prevede: *„În exercitarea competențelor sale prevăzute de lege, Autoritatea de Supraveghere Financiară colectează și procesează orice date și informații relevante, inclusiv de natura datelor cu caracter personal, necesare pentru evaluarea conformării societăților de servicii de investiții financiare, precum și, în cazul în care este autoritate responsabilă cu supravegherea pe bază consolidată a societăților financiare holding și a societăților financiare holding mixte, la cerințele prudențiale prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și de reglementările emise în aplicarea acestora, și pentru investigarea posibilelor încălcări ale acestor cerințe”*.

Art. 107 alin. (2¹) O.U.G. nr. 99/2006 (modificată prin Legea nr. 29/2015)

Noua reglementare

La art. 107, după alin. (2), **se introduce** un nou alineat, alin. (2¹).

Potrivit noii reglementări, **art. 107 alin. (2¹)** prevede: *„În cazul unei instituții de credit administrate în sistem unitar, președintele consiliului de administrație nu trebuie să exercite simultan și funcția de director general în cadrul aceleiași instituții de credit. În mod excepțional, cu aprobarea Băncii Naționale a României, acest cumul de funcții poate fi exercitat în cazuri bine justificate de către instituția de credit”*.

Art. 108 alin. (1) O.U.G. nr. 99/2006 (modificată prin Legea nr. 29/2015)

Vechea reglementare

Potrivit art. 108 alin. (1) prevedea faptul că membrii consiliului de administrație și directorii sau, după caz, membrii consiliului de supraveghere și ai directoratului unei instituții de credit, precum și persoanele desemnate să asigure conducerea structurilor care privesc activitățile de administrare și control al riscurilor, audit intern, conformitate, trezorerie, creditare, precum și orice alte activități care pot expune instituția de credit unor riscuri semnificative trebuie să dispună în orice moment de o bună reputație, de cunoștințe, aptitudini și experiență adecvată naturii, extinderii și complexității activității instituției de credit și responsabilităților încredințate și trebuie să își desfășoare activitatea în conformitate cu regulile unei practici bancare prudente și sănătoase. Componenta respectivelor organe ale instituției de credit trebuie să reflecte în ansamblu o gamă suficient de largă de experiențe profesionale relevante.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 108 alin. (1)** prevede: *„Fiecare dintre membrii consiliului de administrație și directorii sau, după caz, membrii consiliului de supraveghere și ai directoratului unei instituții de credit, precum și persoanele desemnate să asigure conducerea structurilor care privesc activitățile de administrare și control al riscurilor, audit intern, juridice, conformitate, trezorerie, creditare, precum și orice alte activități care pot expune instituția de credit unor riscuri semnificative trebuie să dispună în orice moment de o bună reputație, de cunoștințe, aptitudini și experiență adecvate naturii, extinderii și complexității activității instituției de credit și responsabilităților încredințate și trebuie să își desfășoare activitatea în conformitate cu regulile unei practici bancare prudente și sănătoase. Componenta respectivelor organe ale instituției de credit trebuie să reflecte în ansamblu o gamă suficient de largă de experiențe profesionale relevante”*.

Art. 108¹ alin. (2¹)-(2³) O.U.G. nr. 99/2006 (modificată prin Legea nr. 29/2015)

Noua reglementare

La art. 108¹, după alin. (2) **se introduc** trei noi alineate, alin. (2¹)-(2³).

Potrivit noii reglementări, **art. 108¹ alin. (2¹)** prevede: *„În cazul instituțiilor de credit semnificative din perspectiva dimensiunii, a organizării interne și a naturii, extinderii și complexității activităților desfășurate, cu excepția cazului în care reprezintă statul, persoanele prevăzute la alin. (1), atunci când cumulează mai multe mandate, nu se pot afla în mai mult de una dintre următoarele situații:*

a) exercită un mandat într-o funcție executivă, concomitent cu două mandate în funcții neexecutive;

b) exercită concomitent patru mandate în funcții neexecutive”.

De asemenea, **art. 108¹ alin. (2²)** prevede: *„În scopul aplicării alin. (2¹), se consideră ca fiind un singur mandat:*

a) mandatele în funcții executive sau neexecutive deținute în cadrul aceluiași grup;

b) mandatele în funcții executive sau neexecutive deținute în cadrul instituțiilor de credit și firmelor de investiții care sunt membre ale aceleiași scheme de protecție instituțională, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 113 alin. (7) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

c) mandatele în funcții executive sau neexecutive deținute în cadrul entităților, financiare sau nefinanciare, în care instituția de credit are o deținere calificată”.

În sfârșit, **art. 108¹ alin. (2³)** prevede: *„Mandatele deținute în organizații sau entități care nu urmăresc, în mod predominant, obiective comerciale nu trebuie avute în vedere în sensul alin. (2¹)”*.

Art. 117² O.U.G. nr. 99/2006 (modificată prin Legea nr. 29/2015)**Noua reglementare**

După art. 117¹ **se introduce** un nou articol, art. 117².

Potrivit noii reglementări, **art. 117²** prevede: „(1) *Instituțiile de credit pot derula tranzacții cu clienții doar pe baze contractuale, acționând într-o manieră prudentă și cu respectarea legislației specifice în domeniul protecției consumatorului.*

(2) *Documentele contractuale trebuie să fie redactate astfel încât să permită clienților înțelegerea tuturor termenilor și condițiilor contractuale, în special a prestațiilor la care aceștia se obligă potrivit contractului încheiat. Instituțiile de credit nu pot pretinde clientului dobânzi, penalități, comisioane ori alte costuri și speze bancare, dacă plata acestora nu este stipulată în contract”.*

Art. 119¹ O.U.G. nr. 99/2006 (modificată prin Legea nr. 29/2015)**Noua reglementare**

După art. 119, **se introduce** un nou articol, art. 119¹.

Potrivit noii reglementări, **art. 119¹** prevede: „*Instituțiile de credit nu pot condiționa acordarea de credite sau furnizarea altor produse/servicii clienților de vânzarea ori cumpărarea acțiunilor sau a altor titluri de capital/instrumentelor financiare emise de instituția de creditori de o altă entitate aparținând grupului din care face parte instituția de credit sau de acceptarea de către client a altor produse/servicii oferite de instituția de credit ori de o entitate aparținând grupului acesteia, care nu au legătură cu operațiunea de creditare sau cu produsul/serviciul solicitat”.*

Art. 226 alin. (3) lit. d) O.U.G. nr. 99/2006 (modificată prin Legea nr. 29/2015)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, art. 226 alin. (3) lit. d) prevedea faptul că Banca Națională a României putea să dispună, următoarea măsură: d) să restricționeze sau să limiteze activitatea, operațiunile sau rețeaua instituției de credit, inclusiv prin retragerea aprobării acordate pentru înființarea sucursalelor din străinătate.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 226 alin. (3) lit. d)** prevede faptul că Banca Națională a României poate să dispună, următoarea măsură: „*să restricționeze sau să limiteze activitatea, operațiunile ori rețeaua instituției de credit, inclusiv prin retragerea aprobării acordate pentru înființarea sucursalelor din străinătate, sau să solicite încetarea activităților care implică riscuri excesive la adresa solidității instituției de credit”.*

Art. 226 alin. (3) lit. k¹) O.U.G. nr. 99/2006 (modificată prin Legea nr. 29/2015)

Noua reglementare

La art. 226 alin. (3), după litera k) **se introduce** o nouă literă, litera k¹).

Potrivit noii reglementări, **art. 226 alin. (3) lit. k¹)** prevede faptul că Banca Națională a României poate să dispună, următoarea măsură: *„să limiteze sau să interzică distribuirea de către instituția de credit a profitului din elemente distribuibile, definite la art. 4 alin. (1) pct. 128 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, către acționarii sau membrii acesteia, și/ori plata de dobândă către deținătorii de instrumente de capital de nivel 1 suplimentar, dacă interdicția nu reprezintă caz de nerambursare pentru instituția de credit”*.

Art. 228 alin. (1) partea introductivă O.U.G. nr. 99/2006 (modificată prin Legea nr. 29/2015)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, art. 228 alin. (1) prevedea faptul că Banca Națională a României putea aplica sancțiunile prevăzute la art. 229 alin. (1) și măsurile sancționatoare prevăzute la art. 229 alin. (2) lit. a) și b) în cazurile în care constată că o instituție de credit persoană juridică română și/sau oricare dintre persoanele prevăzute la art. 108 alin. (1) sau persoanele desemnate să asigure conducerea sucursalelor instituției de credit se făceau vinovate de anumite fapte.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 228 alin. (1) în partea introductivă** prevede: *„Banca Națională a României are competența aplicării sancțiunilor prevăzute la art. 229 alin. (1) și măsurilor sancționatoare prevăzute la art. 229 alin. (2) lit. a) și b) în toate cazurile în care constată că o instituție de credit persoană juridică română și/sau oricare dintre persoanele prevăzute la art. 108 alin. (1) ori persoanele desemnate să asigure conducerea sucursalelor instituției de credit se fac vinovate de următoarele fapte:”*.

Art. 229 alin. (2) lit. a¹) O.U.G. nr. 99/2006 (modificată prin Legea nr. 29/2015)

Noua reglementare

La art. 229 alin. (2), după litera a) se introduce o nouă literă, litera a¹).

Potrivit noii reglementări, **art. 229 alin. (2) lit. a¹)** prevede ca măsură sancționatoare care pot fi aplicată potrivit respectivei ordonanțe de urgență: *„interzicerea temporară a exercitării unor funcții într-o instituție de credit de către persoanele prevăzute la art. 108 alin. (1) sau de către persoanele desemnate să asigure conducerea sucursalelor instituției de credit, responsabile de săvârșirea faptei”*.

Art. 229¹ partea introductivă O.U.G. nr. 99/2006 (modificată prin Legea nr. 29/2015)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, art. 229¹ partea introductivă prevedea faptul că Banca Națională a României putea aplica sancțiunile prevăzute la art. 229 alin. (1) și măsurile sancționatorii prevăzute la art. 229 alin. (2) lit. a) și c) în cazurile în care constată că o persoană fizică sau juridică, o instituție de credit, persoană juridică română, și/sau oricare dintre persoanele prevăzute la art. 108 alin. (1) sau persoanele desemnate să asigure conducerea sucursalelor instituției de credit se făceau vinovate de anumite fapte.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 229¹ partea introductivă** prevede: *„Banca Națională a României aplică sancțiunile prevăzute la art. 229 alin. (1) și măsurile sancționatoare prevăzute la art. 229 alin. (2) lit. a) și c) în cazurile în care constată că o persoană fizică ori juridică, o instituție de credit, persoană juridică română, și/sau oricare dintre persoanele prevăzute la art. 108 alin. (1) sau persoanele desemnate să asigure conducerea sucursalelor instituției de credit se fac vinovate de următoarele fapte:”*.

Art. 233 alin. (2) O.U.G. nr. 99/2006 (modificată prin Legea nr. 29/2015)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, art. 233 alin. (2) prevedea faptul că actele cu privire la o instituție de credit, prin care erau dispuse măsuri sau erau aplicate sancțiuni și măsuri sancționatoare potrivit prezentei ordonanțe de urgență, se emiteau de către guvernatorul, prim-viceguvernatorul sau viceguvernatorii Băncii Naționale a României, cu excepția măsurii prevăzute la art. 226 alin. (3) lit. i), a sancțiunilor prevăzute la art. 229 alin. (1) lit. e) și a măsurii sancționatoare prevăzute la art. 229 alin. (2) lit. b), a căror aplicare era de competența consiliului de administrație.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 233 alin. (2)** prevede: *„Actele cu privire la o instituție de credit, prin care sunt dispuse măsuri sau sunt aplicate sancțiuni și măsuri sancționatoare potrivit prezentului capitol, se emit de către guvernatorul, prim-viceguvernatorul sau viceguvernatorii Băncii Naționale a României, cu excepția instituirii supravegherii speciale, a retragerii aprobării acordate persoanelor prevăzute la art. 108 alin. (1), a retragerii autorizației instituției de credit și a suspendării exercitării dreptului de vot al acționarilor/membrilor instituției de credit, a căror aplicare este de competența consiliului de administrație”*.

Art. 278 alin. (3) O.U.G. nr. 99/2006 (modificată prin Legea nr. 29/2015)**Noua reglementare**

La art. 278, după alin. (2) se introduce un nou alineat, alin. (3).

Potrivit noii reglementări, **art. 278 alin. (3)** prevede: *„Autoritatea de Supraveghere Financiară stabilește prin reglementări atribuțiile consiliului de administrație și ale directorilor sau, după caz, ale consiliului de supraveghere și ale directoratului unei societăți de servicii de investiții financiare, în vederea respectării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, ale Regulamentului (UE) nr. 575/2013, precum și ale reglementărilor emise în aplicarea acestora”*.

Art. 406 O.U.G. nr. 99/2006 (modificată prin Legea nr. 29/2015)**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, art. 406 prevedea la alin. (1) faptul că fondurile și instrumentele financiare ale participanților la sistemele de plăți, constituite la dispoziția agentului de decontare, în limitele solicitate prin regulile sistemului, în scopul garantării îndeplinirii obligațiilor care decurg din calitatea de participant la sistem, nu pot face obiectul executării silite de către terți și nu pot fi grevate de alte garanții reale ori sarcini de către participantul debitor.

De asemenea, la alin. (2) dispunea faptul că Fondurile și instrumentele financiare prevăzute la alin. (1) sunt exceptate de la procedura înscrierii în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare.

La alin. (3) prevedea faptul că în cazul falimentului unui participant la sistemul de plăți, fondurile și instrumentele financiare prevăzute la alin. (1) sunt utilizate numai în scopul îndeplinirii obligațiilor decurgând din ordinele de transfer irevocabile și din pozițiile nete rezultate din compensare, care revin participantului până la data pronunțării, inclusiv, a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului.

În sfârșit, la alin. (4) prevedea faptul că, în cazul încetării calității de participant la sistemul de plăți, fondurile și instrumentele financiare prevăzute la alin. (1) sunt utilizate numai în scopul îndeplinirii obligațiilor decurgând din ordinele de transfer irevocabile și din pozițiile nete rezultate din compensare, care revin participantului până la momentul încetării calității de participant.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 406** prevede: *„(1) Fondurile și instrumentele financiare ale participanților la sistemele de plăți și sistemele de decontare a instrumentelor financiare, constituite la dispoziția agentului de decontare sau a operatorului de sistem, în conformitate cu regulile sistemului respectiv și în limitele solicitate de acestea, în scopul garantării îndeplinirii obligațiilor participantului la sistemul în cauză, nu pot face obiectul executării silite de către terți și nu pot fi grevate de alte garanții reale ori sarcini de către participantul debitor.(2) Fondurile și*

instrumentele financiare prevăzute la alin. (1) sunt exceptate de la procedura înscrierii în Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare.

(3) În cazul insolvenței unui participant la sistemul de plăți, fondurile și instrumentele financiare prevăzute la alin. (1) sunt utilizate în scopul îndeplinirii obligațiilor decurgând din ordinele de transfer irevocabile și din pozițiile nete rezultate din compensare, care revin participantului până la data pronunțării inclusiv a hotărârii de deschidere a procedurii insolvenței.

(4) În cazul încetării calității de participant la sistemul de plăți, fondurile și instrumentele financiare prevăzute la alin. (1) sunt utilizate în scopul îndeplinirii obligațiilor decurgând din ordinele de transfer irevocabile și din pozițiile nete rezultate din compensare, care revin participantului până la momentul încetării calității de participant.

(5) Fondurile și instrumentele financiare existente în conturile participanților la sistemele de plăți și sistemele de decontare a instrumentelor financiare, care sunt destinate îndeplinirii obligațiilor participantului decurgând din ordinele de transfer irevocabile și din pozițiile nete rezultate din compensare, nu pot face obiectul executării silite de către terți, inclusiv prin măsuri asigurătorii sau executorii, decât după îndeplinirea obligațiilor anterior menționate.

(6) Instrumentele financiare înregistrate în conturile participanților la sistemele de decontare a instrumentelor financiare, conturi destinate exclusiv înregistrării deținerilor clienților acestora, nu sunt afectate, în caz de insolvență a participantului, și nu pot face obiectul executării silite a participantului de către terți, inclusiv prin măsuri asigurătorii sau executorii”.

Art. 410 O.U.G. nr. 99/2006 (modificată prin Legea nr. 29/2015)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, art. 410 prevedea faptul că desfășurarea, fără drept, de activități dintre cele prevăzute la art. 5 alin. (1) constituia infracțiune și se pedepsea cu închisoare de la un an la 5 ani.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 410** prevede: „Desfășurarea, fără drept, de activități dintre cele prevăzute la art. 5 alin. (1), precum și începerea desfășurării activităților ca instituție de credit fără a obține autorizația potrivit prevederilor art. 10 alin. (1) constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la un an la 5 ani”.

Alte prevederi ale Legii nr. 29/2015

Potrivit **art. II**, instituțiile de credit aplică prevederile referitoare la raportul dintre componentele fixă și variabila ale remunerației totale statuate în reglementările emise în aplicarea O.U.G. nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.

227/2007, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta lege, pentru remunerația acordată pentru serviciile prestate sau performanțele obținute începând cu anul 2014, remunerație datorată în temeiul unor contracte încheiate fie înainte de 1 ianuarie 2014, fie ulterior acestei date.

Legea fondului funciar nr. 18/1991 - completare (Legea nr. 38/2015)

În M. Of. nr. 172 din 12 martie 2015, s-a publicat **Legea nr. 38/2015 pentru completarea Legii fondului funciar nr. 18/1991** (rep. M. Of. nr. 1 din 5 ianuarie 1998; cu modif. și compl. ult.).

Vom prezenta, în continuare, completarea adusă Legii nr. 18/1991 prin Legea nr. 38/2015:

Art. 100 alin. (3) Legea nr. 18/1991

Art. 100 alin. (1) prevede faptul că titularii obiectivelor de investiții sau de producții amplasate pe terenuri agricole și forestiere sunt obligați să ia măsuri prealabile executării construcției obiectivelor, de decopertare a stratului de sol fertil de pe suprafețele amplasamentelor aprobate, pe care să-l depoziteze și să-l niveleze pe terenuri neproductive sau slab productive, indicate de organele agricole sau silvice, în vederea punerii în valoare sau a ameliorării acestora.

Art. 100 alin. (2) prevede faptul că depozitarea se poate face numai cu acordul proprietarilor terenurilor. Aceștia nu pot fi obligați la nici o plată pentru sporul de valoare astfel obținut și nici nu pot pretinde despăgubiri pentru perioada de nefolosire a terenului.

Noua reglementare

După alin. (2) al art. 100 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, **se introduce un nou alineat, alin. (3).**

Potrivit noii reglementări, **art. 100 alin. (3)** prevede: „*Autoritatea publică centrală care răspunde de agricultură și dezvoltare rurală și autoritatea publică centrală care răspunde de silvicultură desemnează specialiști împuterniciți cu evidența și monitorizarea depozitării și folosirii stratului de sol fertil prevăzut la alin. (1)*”.

Art. 8 alin. (1) din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române - modificat (Legea nr. 40/2015)

În M. Of. nr. 171 din 12 martie 2015, s-a publicat **Legea nr. 40/2015 pentru modificarea alin. (1) al art. 8 din Legea nr. 218/2002 privind organizarea și funcționarea Poliției Române** (rep. M. Of. nr. 307 din 25 aprilie 2014).

Legea nr. 40/2015 modifică art. 8 alin. (1) din Legea nr. 218/2002. Vom prezenta, în continuare, respectiva modificare:

Art. 8 alin. (1) Legea nr. 218/2002**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, art. 8 alin. (1) prevedea faptul că Inspectoratul General al Poliției Române este condus de un inspector general numit prin decizie a prim-ministrului, la propunerea ministrului afacerilor interne, după consultarea Corpului Național al Polițiștilor.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 8 alin. (1)** prevede: *„Inspectoratul General al Poliției Române este condus de un inspector general, cu rang de secretar de stat, numit prin decizie a prim-ministrului, la propunerea ministrului afacerilor interne, după consultarea Corpului Național al Polițiștilor”*.

Codul fiscal, modificat (O.U.G. nr. 2/2015)

În M. Of. nr. 176 din 13 martie 2015, s-a publicat O.U.G. nr. 2/2015 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și alte măsuri. Respectiva ordonanță aduce modificări Codului fiscal, dar și altor acte normative.

Vom prezenta, în continuare, modificarea adusă **Codului fiscal** prin O.U.G. nr. 2/2015:

Art. 263 alin. (2¹) Cod fiscal**Noua reglementare**

La art. 263 Cod fiscal, după alin. (2) **se introduce** un nou alineat, alin. (2¹).

Potrivit noii reglementări, **art. 263 alin. (2¹)** prevede: *„În cazul mijloacelor de transport hibride, impozitul se reduce cu 95%”*.

Legea poliției locale nr. 155/2010, modificată (O.U.G. nr. 2/2015)

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
Legea nr. 155/2010 (M. Of. nr. 339 din 8 mai 2014)	O.U.G. nr. 2/2015 (M. Of. nr. 176 din 13 martie 2015)	- modifică: art. 18 alin. (1), art. 35 ¹ , alin. (1)

Legea poliției locale nr. 155/2010 a fost republicată în M. Of. nr. 339 din 8 mai 2014, suferind ulterior modificări. Cea mai recentă modificare a fost adusă prin O.U.G. nr. 2/2015 (M. Of. nr. 176 din 13 martie 2015).

Vom prezenta, în continuare, modificările aduse Legii poliției locale nr. 155/2010 prin O.U.G. nr. 2/2015:

Art. 18 alin. (1) Legea nr. 155/2010**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, art. 18 alin. (1) prevedea faptul că, după numirea în funcție, polițiștii locali care aveau atribuții în domeniul ordinii și liniștii publice, precum și cei cu atribuții în domeniul circulației rutiere, proveniți din structurile poliției comunitare, erau obligați ca, în termen de 5 ani, să urmeze un program de formare inițială organizat într-o instituție de învățământ din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 18 alin. (1)** prevede: *„După numirea în funcție, polițiștii locali care au atribuții în domeniul ordinii și liniștii publice, precum și cei cu atribuții în domeniul circulației rutiere, proveniți din structurile poliției comunitare, sunt obligați ca, în termen de 6 ani, să urmeze un program de formare inițială organizat într-o instituție de învățământ din cadrul Ministerului Afacerilor Interne”.*

Art. 35¹ alin. (1) Legea nr. 155/2010**Vechea reglementare**

În vechea reglementare, art. 35¹ alin. (1) prevedea faptul că, începând cu 1 ianuarie 2015, autoritățile administrației publice locale puteau acorda în limita bugetului aprobat, prin hotărâre a consiliului local, norma de hrană polițiștilor locali conform prevederilor O.G. nr. 26/1994 privind drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 35¹ alin. (1)** prevede: *„Autoritățile administrației publice locale pot acorda în limita bugetului aprobat, prin hotărâre a consiliului local, norma de hrană **personalului poliției locale** conform prevederilor O.G. nr. 26/1994 privind drepturile de hrană, în timp de pace, ale personalului din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, republicată, cu modificările și completările ulterioare”.*

Art. 73 Cod fiscal - completare (Legea nr. 54/2015)

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
Cod fiscal	Legea nr. 54/2015 (M. Of. nr. 198 din 25 martie 2015)	- <i>introduce</i> : art. 73 alin. (7)-(9)

În M. Of. nr. 198 din 25 martie 2015, s-a publicat Legea nr. 54/2015 pentru completarea art. 73 Cod fiscal.

Art. 73 alin. (7)-(9) Cod fiscal**Noua reglementare**

La art. 73, după alin. (6), **se introduc** trei noi alineate, alin. (7)-(9).

Potrivit noii reglementări, **art. 73 alin. (7)** prevede: „În cadrul anului fiscal curent pentru veniturile realizate de persoanele fizice, individual sau într-o formă de asociere, în cazul în care s-au înregistrat pierderi ca urmare a unor fenomene meteorologice nefavorabile care pot fi asimilate dezastrelor naturale precum înghețul, grindina, poleiul, inundațiile, ploaia abundantă, seceta, precum și a celor produse de animalele sălbatice, care afectează peste 30% din suprafețele destinate producției agricole vegetale/animale deținute, norma de venit se reduce proporțional cu pierderea respectivă”.

De asemenea, **art. 73 alin. (8)** stabilește: „Constatarea pagubelor prevăzute la alin. (7) și evaluarea pierderilor se face la cererea persoanelor fizice/asocierilor fără personalitate juridică, care desfășoară activități agricole pentru care venitul anual se stabilește pe bază de norme de venit de o comisie numită prin ordin al prefectului județului/municipiului București, la propunerea directorului executiv al direcției agricole județene/municipiului București, comisie formată pe plan local dintr-un reprezentant al primăriei, un specialist al Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, un reprezentant al direcției agricole județene/municipiului București și un reprezentant al direcției generale regionale a finanțelor publice din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală”.

În sfârșit, **art. 73 alin. (9)** prevede: „Procedura de aplicare a prevederilor alin. (7) și (8) se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală cu avizul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale”.

Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe – modificări (Legea nr. 53/2015)

Actul modificat	Actul modificator	Sumar
Legea nr. 8/1996 (M. Of. nr. 60 din 26 martie 1996; cu modif. ult)	Legea nr. 53/2015 (M. Of. nr. 198 din 25 martie 2015)	– introduce : art. 27 alin. (3) și art. 102 ¹ – modifică : art. 102 alin. (1) și art. 106 alin. (1)

În M. Of. nr. 198 din 25 martie 2015, s-a publicat Legea nr. 53/2015 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe (M. Of. nr. 60 din 26 martie 1996; cu modif. ult.).

Art. 27 alin. (3) Legea nr. 8/1996 (modificată prin Legea nr. 53/2015)**Noua reglementare**

La art. 27, după alin. (2), **se introduce** un nou alineat, alin. (3).

Potrivit noii reglementări, **art. 27 alin. (3)** prevede: „Termenul de protecție a unei compoziții muzicale cu text încetează după 70 de ani de la decesul ultimului

supraviețuitor dintre textier și compozitor, indiferent dacă aceștia au fost sau nu desemnați drept coautori, cu condiția ca contribuția adusă respectivei compoziții muzicale cu text să fi fost creată în mod special pentru aceasta”.

Art. 102 alin. (1) Legea nr. 8/1996 (modificată prin Legea nr. 53/2015)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, art. 102 alin. (1) prevedea faptul că durata drepturilor patrimoniale ale artiștilor interpreți sau executanți era de 50 de ani de la data interpretării sau execuției. Totuși, dacă fixarea interpretării sau execuției în decursul acestei perioade făcea obiectul unei publicări licite sau al unei comunicări publice licite, durata drepturilor era de 50 de ani de la data la care avusese loc pentru prima oară oricare dintre acestea.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 102 alin. (1)** prevede: *„Durata de protecție a drepturilor patrimoniale ale artiștilor interpreți sau executanți este de 50 de ani de la data interpretării sau executării, cu următoarele excepții:*

a) în cazul în care fixarea executării, altfel decât pe o fonogramă, face obiectul unei publicări legale sau al unei comunicări legale către public în decursul acestui termen, drepturile încetează la 50 de ani de la prima publicare sau de la prima comunicare către public, în funcție de care dintre aceste date este prima;

b) în cazul în care fixarea executării pe o fonogramă face obiectul unei publicări legale sau al unei comunicări legale către public în decursul acestui termen, drepturile încetează la 70 de ani de la prima astfel de publicare sau de la prima astfel de comunicare către public, în funcție de care dintre aceste date este prima”.

Art. 102¹ Legea nr. 8/1996 (modificată prin Legea nr. 53/2015)

Noua reglementare

După art. 102, se introduce un nou articol, art. 102¹.

Potrivit noii reglementări, **art. 102¹** prevede: *„(1) În cazul în care, la 50 de ani de la publicarea legală a fonogramei sau, în lipsa unei astfel de publicări, la 50 de ani de la comunicarea legală a acesteia către public, producătorul fonogramei nu oferă copii ale fonogramei spre vânzare într-o cantitate suficientă sau nu pune fonograma la dispoziția publicului, prin cablu sau fără cablu, în așa fel încât membrii publicului să aibă acces individual din locul și momentul alese, artistul interpret sau executant poate rezilia contractul prin care a cesionat unui producător de fonograme drepturile asupra fixării executării sale, denumit în continuare contract de cesiune.*

(2) Dreptul de reziliere a contractului de cesiune poate fi exercitat cu condiția ca producătorul, în termen de un an de la notificarea de către artistul interpret sau

executant a intenției sale de a rezilia contractul de cesiune în temeiul alin. (1), să nu desfășoare cele două activități de exploatare prevăzute la alin. (1).

(3) Dreptul de reziliere nu poate face obiectul unei renunțări din partea artistului interpret sau executant.

(4) În cazul în care pe fonogramă sunt înregistrate interpretările mai multor artiști interpreți sau executanți, aceștia își pot rezilia contractele de cesiune în conformitate cu legislația națională aplicabilă. În cazul în care contractul de cesiune se reziliază în temeiul prezentului articol, drepturile producătorului de fonograme asupra fonogramei încetează.

(5) În cazul în care contractul de cesiune prevede dreptul artistului interpret sau executant la o remunerație unică, acesta are dreptul de a primi de la producătorul de fonograme o remunerație suplimentară anuală pentru fiecare an întreg imediat următor celui de-al 50-lea an de la publicarea legală a fonogramei sau, în lipsa unei astfel de publicări, celui de-al 50-lea an de la comunicarea legală a acesteia către public.

(6) Dreptul de a obține o remunerație anuală suplimentară nu poate face obiectul unei renunțări din partea artistului interpret sau executant.

(7) Suma totală pe care producătorul de fonograme trebuie să o aloce pentru plata remunerației suplimentare anuale prevăzute la alin. (5) corespunde unui procent de 20% din veniturile pe care producătorul de fonograme le-a obținut în cursul anului anterior celui pentru care se plătește remunerația, din reproducerea, distribuirea și punerea la dispoziție a fonogramelor respective, după cel de-al 50-lea an de la publicarea legală a fonogramei sau, în lipsa unei astfel de publicări, după cel de-al 50-lea an de la comunicarea legală a acesteia către public.

(8) Producătorii de fonograme trebuie să furnizeze, la cerere, artiștilor interpreți sau executanți care sunt îndreptățiți la plata remunerației suplimentare anuale orice informație necesară pentru asigurarea plății respectivei remunerații.

(9) Dreptul de a obține remunerația suplimentară anuală, astfel cum este prevăzut la alin. (5), este gestionat de organisme de gestiune colectivă.

(10) În cazul în care un artist interpret sau executant are dreptul la o remunerație plătită treptat, nici plățile în avans, nici reducerile definite în contract nu se deduc din plățile efectuate către artist după cel de-al 50-lea an de la publicarea legală a fonogramei sau, în lipsa unei astfel de publicări, după cel de-al 50-lea an de la comunicarea legală către public a acesteia”.

Art. 106 alin. (1) Legea nr. 8/1996 (modificată prin Legea nr. 53/2015)

Vechea reglementare

În vechea reglementare, art. 106 alin. (1) prevedea faptul că durata drepturilor patrimoniale ale producătorilor de înregistrări sonore era de 50 de ani de la data primei fixări. Totuși, dacă înregistrarea în decursul acestei perioade făcea obiectul unei publicări licite sau al unei comunicări publice licite, durata drepturilor era de 50 de ani de la data la care a avut loc pentru prima oară oricare dintre acestea.

Noua reglementare

Potrivit noii reglementări, **art. 106 alin. (1)** prevede: *„Durata de protecție a drepturilor patrimoniale ale producătorilor de fonograme este de 50 de ani de la data primei fixări. Cu toate acestea, dacă în decursul acestei perioade fonograma face obiectul unei publicări legale sau al unei comunicări publice legale, durata de protecție a drepturilor este de 70 de ani de la data la care a avut loc prima dintre acestea”*.

Alte prevederi ale Legii nr. 53/2015

Respectiva lege transpune Directiva 2011/77/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2011 de modificare a Directivei 2006/116/CE privind durata de protecție a dreptului de autor și a anumitor drepturi conexe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 265 din 11 octombrie 2011.